

TITLU XV Răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice

CAP. I Răspunderea civilă a personalului medical

Art. 642

În sensul prezentului titlu, următorii termeni se definesc astfel:

- a) personalul medical este medicul, medicul dentist, farmacistul, fiziokinetoterapeutul, asistentul medical, moașa și sora medicală care acordă servicii medicale
- b) malpraxisul medical este un comportament profesional neglijent sau incompetent în exercitarea actului medical, inferior unor standarde profesionale de pregătire și pricepere unanim acceptate, care cauzează riscuri suplimentare pentru pacient ce se materializează prin vătămare sau deces, implicând exclusiv răspunderea civilă a personalului medical;
- c) Personalul medical răspunde civil pentru prejudiciile produse din eroare, care includ și neglijența, imprudența sau cunoștințe medicale insuficiente în exercitarea profesiei, prin acte individuale în cadrul procedurilor de prevenție, diagnostic sau tratament;
- d) Personalul medical răspunde civil și pentru prejudiciile ce decurg din nerespectarea reglementărilor prezentului titlu și ale legii 46/2003 a drepturilor pacientului privind confidențialitatea, consimțământul informat și obligativitatea acordării asistenței medicale;
- e) Personalul medical răspunde civil pentru prejudiciile produse în exercitarea profesiei și atunci când își depășește limitele competenței, cu excepția cazurilor de urgență în care nu este disponibil personal medical ce are competența necesară;
- f) Răspunderea civilă reglementată prin prezenta lege nu înlătură angajarea răspunderii penale, dacă fapta care a cauzat prejudiciul a fost comisă cu intenție sau este rezultatul unei neglijențe criminale;
- g) Personalului medical și unităților sanitare publice sau private, în calitate de furnizori de servicii medicale, nu li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, așa cum a fost modificată și completată.

Art. 643

- (1) Toate persoanele implicate în actul medical vor răspunde proporțional cu gradul de vinovăție al fiecăreia;
- (2) Personalul medical nu este răspunzător pentru daunele și prejudiciile produse în exercitarea profesiei:

- h) când acestea se datorează condițiilor de lucru, dotării insuficiente cu echipament de diagnostic și tratament, infecțiilor nosocomiale, efectelor adverse, complicațiilor și riscurilor în general acceptate ale metodelor de investigație și tratament, viciilor ascunse ale materialelor sanitare, echipamentelor și dispozitivelor medicale, substantelor medicale și sanitare folosite;
- i) când acționează cu bună-credință în situații de urgență, cu respectarea competenței în condițiile legii.

Art. 644

- (1) Evaluarea și stabilirea erorii profesionale săvârșită în exercitarea actului medical se face de către experți medicali;
- (2) Ministerul Sănătății aprobă, o lista națională de experți medicali, în fiecare specialitate.
- (3) Pe lista de experți medicali menționați la alin 1 și alin 2 se poate înscrie orice medic, medic dentist, farmacist, asistent medical/moașa cu o vechime de cel puțin 8 ani în specialitate și care a absolvit programul acreditat de perfecționare al Școlii Naționale de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București în domeniul "prevenirea și managementul situațiilor de malpraxis", conform deciziei Ministerului Sănătății nr.15392 din data de 21.07.2009.
- (4) În cadrul procedurilor amiabile remunerarea experților medicali din lista națională este suportată de către asigurator în cuantumul și la termenele negociate cu expertul.
- (5) Desemnarea experților în cadrul procedurilor amiabile descrise la art. 669 se face de către părți (parte vătămată, asigurat și asigurator) prin acord unanim sau prin tragere la sorți pe domeniile de competență cu participarea nemijlocită a unui expert medico-legal.
- (6) Experții prevăzuți la alin. (1) și al alin (2) au acces la toate documentele medicale aferente cazului, a căror cercetare o consideră necesară, și au dreptul de a audia și înregistra depoziciile tuturor persoanelor implicate.
- (7) Experții întocmesc în termen de 30 de zile un raport asupra cazului pe care îl înaintează asiguratorului.
- (8) Concluziile raportului experților se comunică concomitent tuturor părților.

CAP. II Răspunderea civilă a furnizorilor de servicii medicale, materiale sanitare, aparatură, dispozitive medicale și medicamente

Art. 645

- (1) Unitățile sanitare publice sau private, în calitate de furnizori de servicii medicale, răspund civil, potrivit dreptului comun, pentru prejudiciile produse în activitatea de prevenție, diagnostic sau tratament, în situația în care acestea sunt consecința:
 - j) infecțiilor nosocomiale, cu excepția cazului când se dovedește o cauză externă ce nu a putut fi controlată de către instituție;

- k) defectelor necunoscute ale dispozitivelor și ale aparaturii medicale folosite;
 - l) folosirii materialelor sanitare, dispozitivelor medicale, substantelor medicamentoase și sanitare, după expirarea termenului de valabilitate a acestora sau expirarea perioadei de viață a dispozitivelor utilizate conform indicațiilor producătorilor, după caz;
 - m) acceptării de echipamente și dispozitive medicale, materiale sanitare, substanțe medicamentoase și sanitare de la furnizori, fără asigurarea prevăzută de lege, precum și subcontractarea de servicii medicale sau nemedicale de la furnizori fără asigurare de răspundere civilă în domeniul medical;
 - n) condițiilor probate ca necorespunzătoare de acordare a serviciilor medicale disponibile în unitatea sanitară.
- (2) Unitățile prevăzute la alin. (1) răspund în condițiile legii civile pentru prejudiciile produse de personalul medical angajat, în solidar cu acesta.

Art. 646

Unitățile sanitare publice sau private, furnizoare de servicii medicale, răspund civil și pentru prejudiciile cauzate, în mod direct sau indirect, pacienților, generate de nerespectarea reglementărilor interne ale unității sanitare.

Art. 647

Unitățile sanitare publice sau private, furnizoare de servicii medicale, și producătorii de echipamente și dispozitive medicale, substanțe medicamentoase și materiale sanitare răspund potrivit legii civile pentru prejudiciile produse pacienților în activitatea de prevenție, diagnostic și tratament, generate în mod direct sau indirect de viciile ascunse ale echipamentelor și dispozitivelor medicale, substantelor medicamentoase și materiale sanitare, în perioada de garanție/valabilitate, conform legislației în vigoare.

Art. 648

Prevederile art. 647 se aplică în mod corespunzător și furnizorilor de servicii medicale sau nemedicale, subcontractate de către unitățile sanitare publice sau private furnizoare de servicii medicale, în cazul prejudiciilor aduse pacienților în mod direct sau indirect, ca urmare a serviciilor prestate.

Art. 649

Furnizorii de utilități către unitățile sanitare publice sau private furnizoare de servicii medicale răspund civil pentru prejudiciile cauzate pacienților, generate de furnizarea necorespunzătoare a utilităților.

CAP. III Consimțământul informat al pacientului

Art. 650

- (1) Pentru a fi supus la metode de prevenție, diagnostic și tratament, cu potențial de risc pentru pacient, după explicarea lor de către medic, medic dentist, asistent medical/moașă, conform prevederilor alin. (2), (3), (4) și (5), pacientului i se solicită consimțământul scris. Pacientului care nu poate semna din pricina unei infirmități i se va solicita exprimarea verbală a consimțământului pentru actul medical, medicul urmând să facă o mențiune în acest sens pe acordul scris. Pacientului care nu poate citi, i se va citi cu voce tare textul acordului, va fi întrebat dacă acesta reprezintă voința sa, medicul urmând să facă o mențiune în acest sens pe acordul scris;
- (2) În condițiile în care pacientul nu poate citi sau semna acordul scris medicul curant va solicita asistență în vederea confirmării exprimării verbale a acordului informat din partea unui alt cadru medical;
- (3) În obținerea acordului scris al pacientului, medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa sunt datori să prezinte pacientului informații la un nivel științific rezonabil pentru puterea de înțelegere a acestuia.
- (4) Informațiile trebuie să conțină: diagnosticul, natura și scopul tratamentului, riscurile și consecințele tratamentului propus, alternativele viabile de tratament, riscurile și consecințele lor, prognosticul bolii fără aplicarea tratamentului. Consimțământul scris va trebui să facă dovada existenței discuției de informare medic – pacient și a exprimării de către pacient a consimțământului pentru actul medical sau, după caz, a refuzului pacientului cu privire la efectuarea actului medical. În ipoteza în care pacientul refuză actul medical și refuză să exprime acest refuz în scris, personalul medical va putea face dovada faptului că pacientul a refuzat actul medical, prin orice mijloc de probă.
- (5) În cazul pacientului lipsit de discernământ, consimțământul scris se va obține de la reprezentantul legal sau ruda cea mai apropiată a pacientului. În sensul prezentei legi, pacientul lipsit de discernământ este inclusiv pacientul cu care medicul nu poate comunica în mod eficient, din pricina condiției medicale a pacientului la momentul la care este necesară exprimarea consimțământului. În acest unic scop, lipsa discernământului pacientului se constată de către medicul care solicită acordul pacientului, și se confirmă de către un alt cadru medical pentru momentul consultației. Prin ruda cea mai apropiată în sensul prezentului articol se înțeleg, în ordine, soțul, părintele, descendentul, rudele în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv.
- (6) În cazul pacientului minor, acordul scris se va obține de la părinte ori de la reprezentantul legal sau, în lipsa acestora, de la ruda cea mai apropiată. Prin ruda cea mai apropiată în sensul prezentului articol se înțeleg, în ordine, ascendenții și rudele majore care însoțesc pacientul minor, până la al patrulea grad inclusiv.
- (7) Atunci când, datorită unei situații de urgență, nu se poate obține consimțământul adecvat, se va putea proceda imediat la orice intervenție indispensabilă din punct de vedere medical în folosul sănătății persoanei vizate.

Art. 651

1. Varsta minima legală pentru exprimarea consimțământului informat este de 18 ani. Minorii își pot exprima consimțământul în absența părinților sau reprezentantului legal sau rudei celei mai apropiate, în următoarele cazuri:

- o) situații de urgență, când părinții sau reprezentantul legal sau rudele nu pot fi contactați, iar minorul are discernământul necesar pentru a înțelege situația medicală în care se află;
- p) situații medicale legate de diagnosticul și/sau tratamentul oricăror probleme/condiții din sfera sexuală și reproductivă, la solicitarea expresă a minorului în vârstă de peste 16 ani;

Art. 652

(1) Medicul curant, asistentul medical/moașă răspund atunci când nu obțin consimțământul informat al pacientului sau al reprezentanților legali ai acestuia, cu excepția cazurilor în care pacientul este minor sau lipsit de discernământ, iar reprezentantul legal sau ruda cea mai apropiată nu poate fi contactat, datorită situației de urgență.

(2) În cazurile în care pacientul este lipsit de discernământ, iar medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa nu pot contacta reprezentantul legal sau ruda cea mai apropiată, datorită situației de urgență, și nu se poate solicita nici autorizarea autorității tutelare, deoarece intervalul de timp până la exprimarea acordului ar pune în pericol, în mod ireversibil, sănătatea și viața pacientului, persoana care a acordat îngrijirea va efectua un raport scris ce va fi păstrat la foaia de observație a pacientului.

(3) Raportul prevăzut la alin. (2) va cuprinde descrierea împrejurării în care a fost acordată îngrijirea medicală, cu precizarea elementelor ce atestă situația de urgență, precum și a datelor din care să rezulte lipsa de discernământ a pacientului.

Raportul prevăzut la alin. (2) va cuprinde numele și prenumele persoanei care a acordat asistența medicală, data și ora la care a fost întocmit, actul medical efectuat în cauză, semnătura persoanei care a efectuat actul medical.

În situația în care actul medical a fost efectuat cu participarea mai multor persoane, se vor preciza în raport numele tuturor persoanelor care au efectuat actul în cauză și tipul de manevre medicale efectuate iar raportul va fi semnat de toate aceste persoane.

CAP. IV Obligatorietatea asigurării asistenței medicale

Art. 653

- (1) Medicul, medicul dentist, fiziokinetoterapeutul, asistentul medical/moașa au obligația de a acorda asistență medicală/îngrijiri de sănătate unei persoane doar dacă au acceptat-o în prealabil ca pacient, criteriile de acceptare urmând a fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.
- (2) Medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa nu pot refuza să acorde asistență medicală/îngrijiri de sănătate pe criterii etnice, religioase și orientare sexuală sau pe alte criterii de discriminare interzise prin lege.
- (3) Medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa au obligația de a accepta pacientul în situații de urgență, când lipsa asistentei medicale poate pune în pericol, în mod grav și ireversibil, sănătatea sau viața pacientului.
- (4) Personalul medical care activează în unitățile/compartimentele de primiri urgențe precum și în serviciile de urgență prespitalicești are obligația de a accepta pacientul și de a consulta/ investiga pacientul în vederea determinării dacă starea acestuia reprezintă o urgență fiind obligat și să aplice tratamentul necesar sau să asigure transferul la o unitate sanitară care poate asigura tratamentul necesar dacă starea pacientului necesită acest lucru.

Art. 654

- (1) Atunci când medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa au acceptat pacientul, relația poate fi întreruptă:
 - q) odată cu vindecarea bolii;
 - r) de către pacient;
 - s) de către medic, în următoarele situații:
 - i. când pacientul este trimis altui medic, furnizând toate datele medicale obținute, care justifică asistența altui medic cu competențe sporite sau pentru asistență medicală într-o unitate sanitară cu nivel de competență corespunzător afecțiunii pacientului;
 - ii. pacientul manifestă o atitudine ostilă și/sau ireverentioasă față de medic.
- (2) Medicul va notifică în scris pacientului, în situația prevăzută la alin. (1) lit. c) pct. (ii), dorința terminării relației, înainte cu minimum 5 zile, , doar în măsura în care acest fapt nu pune în pericol starea sănătății pacientului.

Art. 655

Medicul, medicul dentist, fiziokinetoterapeutul, asistentul medical/moașa, angajați ai unei instituții furnizoare de servicii medicale, au obligația potrivit reglementărilor legale a

acordarii asistentei medicale/ingrijirilor de sanatate *de urgenta* pacientului ori de cate ori sanatatea ori viata se afla in pericol precum si ingrijiri medicale adresate ameliorarii starii de sanatate in cadrul institutiei medicale, corespunzator tipului de unitate medicala, profilului si arondarii profesional-ierarhice astfel incat fiecarui pacient sa ii fie acordata cea mai buna ingrijire medicala dupa nevoile sale.

Medicul poate refuza asigurarea asistentei medicale în situațiile mentionate la art. 654 alin. (1) lit. c).

CAP. V Asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane dindomeniul asistenței medicale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă a furnizorilor de servicii medicale precum și asigurarea obligatorie de răspundere a producătorului pentru furnizorii de produse și dispozitive medicale

Art. 656

- (1) Personalul medical definit la art. 642 alin. (1) lit. a) care acordă asistența medicală, în sistemul public și/sau în cel privat, într-o locație cu destinație specială pentru asistența medicală, precum și atunci când aceasta se acordă în afăra acestei locații, ca urmare a unei cereri exprese din partea persoanei sau a persoanelor care necesită această asistență ori a unui terț care solicită aceasta asistență pentru o persoană sau mai multe persoane care, din motive independente de vointa lor, nu pot apela ele însele la această asistență, este obligat să dețină o asigurare de malpraxis pentru cazurile de răspundere civilă profesională pentru prejudicii cauzate prin actul medical.
- (2) Furnizorii de servicii medicale vor încheia asigurari de răspundere civilă care acopre situațiile în care este atrasă răspunderea civilă conform art 645, 646, 647 și 649 cu excepția faptelor săvârșite cu intenție.

Art. 657

- (1) Asiguratorul acordă despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații răspund, în baza legii, fata de terțe persoane care se constată ca au fost supuse unui act de malpraxis medical, precum și pentru cheltuielile de judecată ale persoanei prejudiciate prin actul medical și cele determinate de plata serviciilor experților medicali, conform prevederilor Cap VI al prezentului titlu.
- (2) Despăgubirile in baza polita se acordă pentru activitatea medicală desfășurată în unități sanitare, în condițiile legii, în situațiile de urgență sau în condițiile actului medical acordat la domiciliul pacientului
- (3) Asigurarea face parte din categoria B clasa 13 de asigurări de răspundere civilă și va cuprinde toate tipurile de tratamente medicale ce se efectueaza în specialitatea și

competența profesională a asiguratului și în gama de servicii medicale oferite de unitățile de profil, cu excepția cazurilor care fac obiectul studiilor clinice.

Art. 658

- (1) Despăgubirile în baza politei se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuieli de judecată persoanei sau persoanelor păgubite ca urmare a stabilirii unui caz de malpraxis, care poate avea drept efect inclusiv vătămarea corporală ori decesul.
- (2) În caz de deces, despăgubirile se acordă succesorilor în drepturi ai pacientului care au solicitat acestea.
- (3) Despăgubirile se acordă și atunci când asistența medicală nu s-a acordat, de și starea persoanei, sau persoanelor care au solicitat, sau pentru care s-a solicitat asistența medicală, impunea aceasta intervenție.

Art 659

- (1) Societățile de asigurări încheie contracte de asigurare de răspundere civilă profesională pentru personalul medical sau pentru furnizorii de servicii medicale în ceea ce privește acoperirea, în limitele agreeate de asigurat și asigurator și precizate în polițele de asigurare, atât a prejudiciului patrimonial, cât și a daunelor morale solicitate de către pacient / moștenitorii pacientului sau stabilit de către instanțele de judecată, daunele morale neputând depăși în niciun caz nivelul stabilit conform art. 661, alin (1).
- (2) Despăgubirile vor include și eventualele cheltuieli ocazionate de un proces în care asiguratul este obligat la plata acestora; cheltuielile de judecată sunt incluse în limita răspunderii stabilită prin polița de asigurare.
- (3) Contractele de asigurare de răspundere civilă profesională având ca obiect asigurarea de răspundere civilă a personalului medical sau a furnizorului de servicii medicale trebuie, în mod obligatoriu, să asigure acoperirea prejudiciului provocat de către personalul medical sau de către furnizorii de servicii medicale, în următoarele condiții:
 - t) Cererea de despăgubire să fie formulată de pacient/moștenitorii pacientului pentru prima dată în scris împotriva personalului medical sau a furnizorului de servicii medicale în perioada de valabilitate a poliței de asigurare și notificată de către asigurat asiguratorului cu respectarea dispozițiilor art. 666 și ale art. 669;
 - u) Cererea de despăgubire să aibă la bază un act medical de malpraxis săvârșit de asigurat oricând în perioada în care asiguratul a avut o asigurare neîntreruptă la același asigurator sau într-un interval de 36 de luni înainte de perioada de asigurare neîntreruptă;
 - v) În cazul îndeplinirii condițiilor de mai sus, asiguratorul va acoperi suma solicitată prin cererea de despăgubire de către pacient/moștenitorii pacientului conform acordului amiabil stabilit între părți, conform prevederilor art. 672, sau în baza deciziei instanțelor de judecată în limitele de răspundere stipulate în polița de asigurare de

malpraxis în vigoare la data formulării de către pacient/moștenitorii pacientului a cererii de despăgubire pentru prima dată în scris împotriva personalului medical sau a furnizorului de servicii medicale, indiferent de perioada scursă dintre data formulării cererii de despăgubire pentru prima dată în scris și data pronunțării unei sentințe definitive și irevocabile.

Art. 660

- (1) În cazul în care pentru același asigurat există mai multe asigurări valabile pentru același risc asigurat, despăgubirea se suportă în mod proporțional cu suma asigurată de fiecare asigurator.
- (2) Asiguratul are obligația de a informa asiguratorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alți asigurator, atât la încheierea poliției, cât și pe parcursul executării acesteia.

Art. 661

- (1) Limitele maxime ale sumelor care pot fi solicitate de către pacienți cu titlul de daune morale pentru malpraxis se stabilesc de către Ministerul Sănătății și Ministerul Justiției, prin ordin comun;
- (2) Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentisti din România, Colegiul Farmacistilor din România și Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România își vor informa periodic membrii cu privire la limitele maxime ale sumelor care pot fi solicitate de către pacienți cu titlul de daune morale pentru malpraxis, recomandându-le acestora încheierea de asigurări de răspundere civilă profesională de natura să acopere aceste limite.
- (3) Nivelul primelor, termenele de plată și celelalte elemente privind acest tip de asigurări se stabilesc prin negociere între asigurați și asigurator.

Art. 662

- (1) Despăgubirile în baza poliței, se pot stabili prin procedura amiabilă, prin negociere între pacient/moștenitorii pacientului, asigurat și asigurator,
- (2) În vederea încasării despăgubirilor pe cale amiabilă în baza poliței de asigurare, procedura de mai sus este obligatorie și prealabilă acțiunii judiciare care devine fără obiect în cazul înțelegerii părților.
- (3) Despăgubirile în baza poliței se plătesc de către asigurator nemijlocit persoanelor fizice, în măsura în care acestea nu au fost despăgubite de asigurat.

Art. 663

- (1) Despăgubirile pot fi solicitate și se plătesc și către persoanele care nu au plătit contribuția datorată la sistemul public de sănătate.

Art. 664

- (1) Drepturile persoanelor vătămate sau decedate prin aplicarea unei asistențe medicale neadecvate se pot exercita împotriva celor implicați direct sau indirect în asistența medicală;
- (2) Aceste drepturi se pot exercita și împotriva persoanelor juridice care furnizează echipamente, instrumental medical și medicamente care sunt folosite în limitele instrucțiunilor de folosire sau prescripțiilor în asistența medicală calificată, conform obligației acestora, asumată prin contractele de furnizare a acestora.

Art. 665

- (1) Despăgubirile nu se recuperează de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămate sau a decedatului, în lipsa unei investigații complete ori a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia, datorită situației de urgență, iar partea vătămată sau decedatul nu a fost capabil ori a neglijat, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistența;
- (2) Recuperarea prejudiciilor de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei se poate realiza în următoarele cazuri:
 - w) vătămarea sau decesul este urmarea unui comportament profesional intentionat a fi inferior unui standard de pregătire și pricepere ori prin nesocotirea intentionată a acestui standard;
 - x) vătămarea sau decesul se datorează unor vicii ascunse ale echipamentului sau a instrumentarului medical sau a unor efecte secundare necunoscute ale medicamentelor administrate;
 - y) atunci când vătămarea sau decesul se datorează atât persoanei responsabile, cât și unor deficiențe administrative de care se face vinovată unitatea medicală în care s-a acordat asistența medicală sau ca urmare a neacordării tratamentului adecvat stabilit prin standarde medicale recunoscute sau alte acte normative în vigoare, persoana îndreptățită poate să recupereze sumele plătite drept despăgubiri de la cei vinovați, alții decât persoana responsabilă, proporțional cu partea de vină ce revine acestora;
 - z) asistența medicală a părții vătămate sau a decedatului s-a făcut fără consimțământul acestuia, dar în alte împrejurări decât cele prevăzute la alin. (1).

Art. 666

- (1) Asigurații sau reprezentanții acestora sunt obligați să înștiințeze în scris asiguratorul sau, dacă este cazul, asiguratorii despre existența unei acțiuni în despăgubire, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care au luat la cunoștință despre această acțiune.

CAP. VI Procedura de stabilire a cazurilor de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane dindomeniul asistenței medicale

Art. 667

- (1) Pacientul care a fost prejudiciat se poate adresa cu o cerere de acoperire a prejudiciului către furnizorul de servicii medicale unde a fost efectuat serviciul medical.
- (2) Pentru minori sau pentru pacienții fărădiscernământ cererea se face de către reprezentantul legal.
- (3) Cererea va cuprinde cel puțin următoarele elemente:
 - aa) numele și prenumele solicitantului;
 - bb) calitatea acestuia;
 - cc) domiciliul sau adresa de corespondență;
 - dd) unitatea medicală unde a fost furnizat serviciul medical;
 - ee) serviciul respectiv serviciile medicale de care a beneficiat;
 - ff) perioadași datele la care au fost furnizate serviciile medicale;
 - gg) descriereaprejudiciului pe care solicitantul consideră că l-a suferit;
 - hh) cuantumul prejudiciului, atât sub aspect patrimonial cât și moral;
 - ii) acordul pacientului sau a reprezentantului cu privire la accesul la datele personale cu caracter medical pe tot parcursul procedurii de soluționare a cererii;
 - jj) semnătura.
- (4) La cerere se vor anexa copiile înscrisurilor doveditoare inclusiv a calității.
- (5) Unitatea medicală poate solicita precizări suplimentare ori prezentarea pacientului la expertize de specialitate.
- (6) Cererile care nu conțin elementele prevăzute la alineatul 3 literele a), c), g), h), sau i) ori nu au atașate documentele care să facă dovada calității solicitantului, se vor se vor clasa dacă solicitantul, în termen de maximum 5 zile de la primirea confirmării înregistrării, nu va completa cererea sau nu va depune documentele atestării calității sale.

Art. 668

- (1) Unitatea medicală, primind cererea prevăzută la articolul 667, este obligată ca de îndată să o înregistreze într-un registru special constituit numerotat și sigilat și în termen de maximum 5 zile de la primire, să informeze petentul cu privire la:
 - kk) numărul cererii sale din registru;
 - ll) data primiri și înregistrării cererii;

- mm) în măsura în care este cazul, necesitatea completării cererii sau certificării ei;
- nn) denumirea și sediul societății de asigurări cu care personalul medical acuzat și instituția medicală au încheiat contractul pentru asigurarea de răspundere civilă;
- oo) numărul și data încheierii contractului de asigurare civilă cu societatea de asigurări.

Art. 669

- (1) Furnizorul de servicii medicale este obligat ca, în termen de maximum 15 zile de la primirea solicitării sau completarea acesteia, să comunice societăților de asigurări cu care aceasta are contract și societăților cu care personalul medical acuzat au încheiat contractul de asigurare civilă pentru malpraxis solicitărea primită și, ulterior, la cererea acesteia, orice date și informații pe care le deține legate de furnizarea serviciului medical sau starea de sănătate a pacientului respectiv.
- (2) Concomitent cu transmiterea cererii prevăzute la alineatul 1, unitatea medicală va înainta societății de asigurări un punct de vedere motivat, care va include și poziția medicului ori a echipei medicale față de acuzațiile care i se aduc, cu privire la posibila existență sau inexistență a actului de malpraxis și a existenței și întinderii prejudiciului.

Art. 670

- (1) În termen de maximum 30 zile de la comunicarea documentelor prevăzute la art.669, societatea de asigurări este obligată să organizeze, cu acordul solicitantului și al asiguratului desemnarea experților care să constate existența unei situații de malpraxis, în conformitatea cu prevederile art. 644 alin (1), (5) și (6).
- (2) În termen de maximum 15 zile de la comunicarea concluziilor raportului experților societatea de asigurări este obligată să decidă și să comunice părților implicate, după caz, acoperirea prejudiciului solicitat, să facă o contraofertă solicitantului (în situația în care experții au constatat existența unei situații de malpraxis) sau să respingă motivat cererea de acoperire a prejudiciului. Înainte de a face această ofertă, societatea de asigurări trebuie să obțină și acordul personalului medical sau/ și al instituției medicale acuzate în ceea ce privește conținutul ofertei.

Art. 671

- (1) Onorariile pentru plata experților desemnați în cadrul procedurii amiabile în conformitate cu prevederile art. 670 alin.(1) vor fi suportate de către societatea de asigurări.
- (2) **Dacă nu se constată existența unei fapte de malpraxis în procedura amiabilă și/sau în cea judiciară, societatea de asigurări va recupera sumele prevăzute la alin (3) de la solicitant.**

Art. 672

- (1) Decizia societății de asigurare se comunică solicitantului care va fi invitat, după caz, pentru încasarea valorii prejudiciului și stingerea litigiului sau pentru negocierea cuantumului acestuia și încheierea unei tranzacții.
- (2) Pentru negocierea cuantumului prejudiciului prevăzută la alin. (1) partile se vor adresa unui mediator autorizat în condițiile Legii 192/2006 cu modificările și completările ulterioare.

Art. 673

- (1) După comunicarea deciziei de acoperire a prejudiciului solicitat ori după parcurgerea procedurii de mediere finalizată cu acordul părților realizarea tranzacției, litigiul între unitatea medicală, personalul medical acuzat și pacient se consideră stins iar societatea de asigurări este obligată să plătească valoarea prejudiciului în maximum 30 de zile data comunicării deciziei ori de la data încheierii tranzacției.
- (2) După comunicarea deciziei de acoperire a prejudiciului sau după încheierea tranzacției prevăzute la alin (1) sau a ori cărei alte înțelegeri cu privire la acoperirea prejudiciului, încetează răspunderea juridică a medicului sau/și a furnizorului de servicii medicale, indiferent de natura ei, dacă fapta de malpraxis a fost săvârșită din culpă.

Art. 674

- (1) Dacă cererea de acoperire a prejudiciului este respinsă de către societatea de asigurări și/sau de către asigurat pacientul sau reprezentantul legal al acestuia se poate adresa instanțelor de judecată în vederea constatării existenței unei fapte de malpraxis medical, a unui prejudiciu, în sensul prezentei legi, stabilirea întinderii lui și obligarea societății de asigurări la acoperirea prejudiciului.

Art. 675

- (1) Întreaga procedură de stabilire amiabilă a cazurilor de malpraxis, până în momentul sesizării instanței, este confidențială.
- (2) Încălcarea confidențialității de către persoana care a făcut sesizarea sau de către un reprezentant al acesteia duce la pierderea dreptului de a beneficia de procedura de negociere.

CAP. VI Dispoziții finale

Art. 676

Instanța competentă să soluționeze litigiile prevăzute în prezenta lege este judecătoria în a cărei circumscripție teritorială a avut loc actul de malpraxis reclamat.

Art. 677

Actele de malpraxis în cadrul activității medicale de prevenție, diagnostic și tratament se prescriu în termen de 3 ani de la producerea prejudiciului.

Art. 678

- (1) Omisiunea încheierii asigurării de malpraxis medical sau asigurarea sub limita legală de către persoanele fizice și juridice prevăzute de prezenta lege constituie abatere disciplinară și se sancționează cu suspendarea dreptului de practică sau, după caz, suspendarea autorizației de funcționare.
- (2) Această sancțiune nu se aplică dacă asiguratul se conformează în termen de 30 de zile obligației legale.

Art. 679

Prevederile prezentului titlu nu se aplică activității de cercetare biomedicală.

Art. 680

În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu, Ministerul Sănătății și Autoritatea de Supraveghere Financiară vor elabora împreună, prin ordin comun sau separat, după caz, normele metodologice de aplicare a acestuia.

Art. 681

La data intrării în vigoare a prezentului titlu orice dispoziție contrară se abrogă.